

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Podstawy grafiki inżynierskiej

Przedmiot

Kierunek studiów

Rok/semestr

Mechanika i budowa maszyn

1/1

Studia w zakresie (specjalność)

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

Język oferowanego przedmiotu

pierwszego stopnia

polski

Forma studiów

Wymagalność

niestacjonarne

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

Laboratoria

Inne (np. online)

14

0

0

Ćwiczenia

Projekty/seminaria

6

0

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. Rafał Mostowski

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dopuszczalna druga osoba

email: rafal.mostowski@put.poznan.pl

tel. 61-6652257

Wydział Inżynierii Mechanicznej

ul. Piotrowo 3, 60-965 Poznań

Wymagania

wstępne

WIEDZA: student posiada wiedzę podstawową z zakresu geometrii elementarnej.

UMIEJĘTNOŚCI: student posiada umiejętność pozyskiwania informacji oraz poprawnego doboru ich źródeł.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: student rozumie potrzebę samokształcenia, potrafi współdziałać w grupie oraz określać zadania i priorytety ich realizacji.

Cel przedmiotu

Przekazanie wiedzy dotyczącej podstaw grafiki inżynierskiej objętej treściami programowymi, nabycie

umiejętności kształtowania i rozwoju wyobraźni przestrzennej, praktycznego tworzenia rysunkowej dokumentacji technicznej.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Ma wiedzę umożliwiającą zgodny z zasadami (normami) zapis konstrukcji w grafice inżynierskiej.

Umiejętności

Ma umiejętność samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych.

Potrafi odwzorować i wymiarować elementy maszyn oraz nanosić pozostałe elementy dokumentacji rysunkowej.

Kompetencje społeczne

Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

Potrafi odpowiednio określać priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Zaliczenie pisemne z wykładu, bieżąca kontrola zadań ćwiczeniowych.

Treści programowe

Wprowadzenie: graficzna technika komunikacji, elementy znormalizowane zapisu konstrukcji. (1) Zapis postaci geometrycznej elementów maszyn: rzutowanie prostokątne, widoki, przekroje, kłady. (2) Zapis układu wymiarów: forma graficzna, zasady rozmieszczania, wymiarowanie elementów geometrycznych przedmiotu, ogólne zasady wymiarowania, zasady wymiarowania wynikające z potrzeb konstrukcyjnych, pomiarowych i technologicznych. (3) Uproszczenia w zapisie konstrukcji: rysowanie gwintów, wielowypustów oraz połączeń gwintowych, wielowypustowych, spawanych, lutowanych, klejonych, rysowanie sprężyn, kół zębatych, uszczelnień i łożysk. (4) Zapis stanu powierzchni: tolerancje, pasowania, tolerowanie kształtu i położenia, oznaczenia chropowatości, obróbki cieplnej i powłok. (5) Analiza i poprawna interpretacja rysunków złożeniowych.

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną.
2. Ćwiczenia - praktyczne przedstawienie przykładowych zadań wsparte prezentacją multimedialną, zadania rysunkowe.

Literatura

Podstawowa

1. Dobrzański T., Rysunek techniczny maszynowy, WNT, W-wa 2020.
2. Lewandowski T., Rysunek techniczny dla mechaników, WSiP, W-wa 2018.

Uzupełniająca

1. Bober A, Dudziak M., Zapis konstrukcji, PWN, W-wa 1999, 2001.
2. Rydzanicz I., Rysunek techniczny jako zapis konstrukcji Zadania, WNT, Warszawa, 2004.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	75	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	30	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	45	2,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności